

Verslag leesclub Vrouwen van Nu op 16 december 2013 t.h.v. Greet

Het boek: Dienstreizen van een thuisblijver door Maarten 't Hart

Aanwezig: Ria, Gerda, Conny, Greet, An, Marijke, Nan, Erica en Joke

Afwezig: Leny

Onze mening over het boek:

An: Leuk om te lezen. Schrijver is nogal negatief over andere schrijvers.
Marijke: Gemakkelijk te lezen. Schrijft nogal neerbuigend over andere schrijvers e.e.a. ter meerdere glorie van zichzelf.
Nan: Wel leuk om te lezen, alleen wel heel veel moeilijke namen vermeld.
Erica: Met plezier gelezen.
Ria: Met plezier gelezen.
Gerda: Lees liever een roman. Wel veel humor.
Conny: Al die korte verhalen prettig te lezen. Met veel humor geschreven.
Greet: Lees liever een roman. Kritiek op anderen ter meerdere glorie van zichzelf.
Leny (schriftelijk) : Gemakkelijk te lezen. Veel humor, echt Maarten 't Hart.
Joke; Is fan van Maarten 't Hart. Vindt dit boek een pareltje.

De schrijver:

Maarten 't Hart werd geboren op 25 november 1944 in Maassluis. Zijn vader was grafdelver, zoals de schrijver het noemde. Zijn zus, Leny, geeft rondleidingen door Maassluis. Hij heeft 1 broer, Arie. Hij groeit op in een streng gereformeerd milieu.
Op advies van zijn schoolmeester gaat hij naar de H.B.S. in Vlaardingen. Hij wil graag schrijver of journalist worden. Uiteindelijk gaat hij biologie studeren.
In 1968 studeerde hij af met als hoofdrichting Ethologie (gedrag van dieren).
In 1978 promoveerde hij op een proefschrift over het doorkruipgedrag van de driedoornige stekelbaars.
Zijn schrijverscarrière begon in 1971 toen hij de roman *Stenen voor een ransuil* bij de Arbeiderspers publiceerde.
In 1973 werden de romans *Ik had een wapenbroeder* en *de studie over de bruine rat, Ratten*, gepubliceerd. Sinds 1972 heeft hij veel kranten- en tijdschriftenartikelen geschreven.
In 1978 verscheen de roman *Een vlucht regenwulpen*. Deze roman werd verfilmd.
Zijn werk werd o.a. vertaald in het Zweeds, Duits, Frans, Pools, Bulgaars, Italiaans, Hongaars en Russisch.
Hij publiceerde een geweldige reeks boeken.
Zelf leest hij ontzettend veel boeken, je kunt wel zeggen dat hij boeken verslindt.
Ook heeft hij een grote passie voor klassieke muziek.
Hij trekt zich graag terug op zijn “kasteeltje” in Warmond.

Inhoud van het boek:

Deze autobiografie heeft 18 hoofdstukken, waarin Maarten 't Hart vertelt over de bijverschijnselen van het schrijverschap, nl. het op reis gaan om zijn boeken te promoten, door middel van voorlezen, signeersessies en Lesereisen, zoals de Duitsers dit noemen.
Wanneer je boek in het buitenland wordt uitgegeven, moet je daarvan als schrijver wel de consequenties aanvaarden. Uitgevers verwachten dan dat je in contact komt met je lezers en nodigen je uit om een dienstreis te maken. Het liefst zou Maarten echter thuisgebleven zijn.
Hij is een echte “Stubehocker”.

Zijn grote passie is echte muziek: geen popmuziek, maar klassieke muziek.

Daarover vertelt hij met enthousiasme en met grote kennis van zaken.

Zijn muziekvoorkeuren lopen als een rode draad door deze bundel.

De toon van deze bundel is zeer humoristisch. Hij drijft de spot met andere schrijvers soms op het venijnige af.

Ook zelfspot ontbreekt niet.

Grappig en tegelijk serieus is een hoofdstuk over zevendedagsadventisten, een religieuze sekte waarmee 't Hart als jonge broodbezorger al te maken krijgt.

In een ander hoofdstuk legt de auteur uit hoe en waarom hij betrokken raakte bij de rechtszaak tegen Lucia de B., de verpleegster die ten onrechte de gevangenis in ging, verdacht van moord op haar eigen patiënten.

In het slothoofdstuk vertelt Maarten 't Hart over zijn ervaringen met een Duitse fotograaf die “namhafte Autoeren” op kerkhoven fotografeert. Een zo onwaarschijnlijk verhaal – de fotograaf heet Tobias Todt – dat het haast wel waargebeurd moet zijn.

(Erica Gunzel)